

Макарова О. П.,

старший викладач кафедри педагогіки та психології,
кандидат психологічних наук, доцент, майор поліції,
*Харківський національний університет внутрішніх справ,
м. Харків, Україна*

ДИСТАНЦІЙНЕ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПІД ЧАС ВОЄННИХ ДІЙ В УКРАЇНІ

В Україні нині дуже актуальним є формування проблеми підвищення кваліфікації працівників силових структур, науково-педагогічного складу та фахівців інших напрямків через новітні альтернативні форми навчання. Однією з таких форм є дистанційне навчання, яке деякою мірою забезпечує розв'язання певним чином проблем щодо додаткового фахового навчання, а саме: доступ необмеженої кількості фахівців до підвищення професійної кваліфікації; швидка підготовка фахівців до управління інноваційними технологіями; навчання без відриву від виконання службових обов'язків та миттєве використання отриманих знань у професійній діяльності на практиці; реалізація принципів індивідуалізації та диференційного навчання; зниження витрат на навчання за рахунок скорочення виплат, які пов'язані з відрядженням.

Перехід від традиційної системи підвищення кваліфікації фахівців базується на особистісно орієнтованому підході. На цьому етапі відбувається формування педагогічних умов активізації професійного розвитку та самореалізації особистості, проходить процес підвищення кваліфікації на основі нових інформаційних технологій, що є одним зі шляхів подолання кризи в системі підвищення кваліфікації фахівця під час воєнних дій.

Але дистанційне навчання не може повною мірою замінити традиційну очну форму навчання, оскільки є відсутність безпосередньої комунікації між викладачем та здобувачем. Неможливість відпрацювання практичних завдань. Наприклад, працівникам силових структур під час підвищення кваліфікації необхідно відпрацьовувати певні вправи зі спеціальної тактичної підготовки, елементи рукопашного бою та фізичні вправи з фізичної підготовки, відпрацювання вправ з вогнепальної зброї під час вогневої підготовки тощо.

Дистанційне навчання ґрунтується на вже отриманих базових знаннях, якими володіє особистість, що проходить дистанційне підвищення кваліфікації. Такий підхід у навчанні відбувається у контексті соціально-професійної діяльності: під час виконання певних завдань – навчання, а в процесі навчання виконуються актуальні завдання, пов'язані з професійною діяльністю особистості.

Важливим є виділити ряд певних питань, які виникають під час підготовки курсів з підвищення кваліфікації під час дистанційного навчання, а саме: дистанційне навчання характеризується застосуванням інформаційно-комунікативних технологій, тому однією з найголовніших умов є володіння комп'ютерними, інформаційними та телекомунікативними технологіями; науково-педагогічні працівники дистанційного навчання повинні мати навички роботи з новітніми інформаційними та комунікативними технологіями, володіти методами розробки дистанційних курсів і технологіями дистанційного навчання; процес формування дистанційного курсу вимагає спільної діяльності методистів, викладачів та фахівців з програмного забезпечення; при створенні підвищення кваліфікації необхідно враховувати специфічність навчальної дисципліни, тому важливо враховувати та розробляти дистанційні курси з урахуванням вимог до конкретної направленості. Процес отримання дистанційної освіти в системі підвищення кваліфікації має бути диференційованим залежно від професійної діяльності особистості. Впровадження дистанційного навчання як інноваційних форм підвищення кваліфікації потребує не тільки розробки нових засобів навчання, а й припускає пошук нових форм науково-педагогічної діяльності викладачів.

Підбиваючи підсумки, можемо підкреслити, що дистанційне навчання є однією з форм підвищення кваліфікації особистості. Її використання дозволяє у стислий термін з найменшими фінансовими та часовими витратами отримати необхідний рівень теоретичних і практичних навиків, що своєю чергою сприятиме належному виконанню посадових обов'язків фахівців.

Список використаних джерел

1. Кириченко М. О., Просіна О. В., Кравчинська Т. С., Швень Я. Л. Нелінійне світорозуміння дорослих: неформальна освіта в системі українського відкритого

університету післядипломної освіти. Науковий часопис НПУ імені Н. П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2020. Вип. 77. С. 113–117

2. Макарова О.П., Червоний П.Д. Психолого-педагогічні особливості підготовки майбутніх поліцейських до службової діяльності в екстремальних умовах. Актуальні аспекти психологічного забезпечення професійної діяльності сил безпеки та оборони України: Матеріали VII всеукраїнської науково-практичної конференції Харків: Національна академія Національної гвардії України, 2021. 322 с. С. 175–178.

3. Boiarska-Khomenko A. V. Remote education of adults as one of the ways to solve the negative consequences of military conflict *Revistă Științifică Progresivă*. 2018. № 1. С. 5–8.

Медведєв І. А.,

старший науковий співробітник,

кандидат наук з державного управління, доцент,

КЗ ТМР «Музейно-виставковий центр «Тростянецький»»,

м. Тростянець Сумської області, Україна

ІННОВАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ СТВОРЕННЯ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ПРИКЛАДІ ТРОСТЯНЕЦЬКОЇ ОТГ

XXI століття ставить перед Україною і галузями культури, освіти та науки все нові й все більш складні виклики й завдання. Спочатку глобальна економічна криза, потім пандемія COVID-19, потім російська воєнна агресія. Останній рік довів, що вчені, викладачі, працівники закладів культури продовжують відігравати важливу роль у процесах збереження та примноження інтелектуального та культурного капіталу в Україні. Хочемо ми того чи ні, інновації приходять у наше життя й нашу професійну діяльність [1, с. 101].

Дистанційна освіта стала повсякденним інструментом. Ми вже не уявляємо викладацьку, наукову, музейну, бібліотечарську діяльність без специфічних інструментів, методів і програм. У вигідному становищі на ринку послуг той, хто здатен до навчання, удосконалення та має здатність використовувати інноваційні засоби розширення наукового та культурного середовища.

У м. Тростянець Сумської області працівниками Тростянецької міської ради розроблений інноваційний механізм позитивного впливу на мережу культури та освіти. Ініціатором такого організаційно-інформаційного механізму став Ю. А. Бова – голова Трос-